ARCHEOLOGISCHE EVALUATIE VAN HET BODEMARCHIEF OP DE CAT-SITE TE VILVOORDE-MACHELEN (PROV. VLAAMS-BRABANT)

PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

ABO Archeologische Rapporten 1671

Rapport opgemaakt door: Bénédicte Cleda

ABO CONSULTANCY

Kontichsesteenweg 38

B-2630 Aartselaar

September 2021

Dossiernr. 31890 (intern)

AOE: 2021I209

COLOFON

Titel

Archeologische evaluatie van het bodemarchief op de CAT-site te Vilvoorde-Machelen (prov. Vlaams-Brabant)

Auteur

Bénédicte Cleda

Initiatiefnemer

AZJP

Projectnummer

- 31890 (intern)
- 2021I209 (Agentschap Onroerend Erfgoed)

Plaats en Datum

Aartselaar, september 2021

Reeks en nummer

ABO archeologische rapporten 1671

ISSN 2406-3940

RAPPORTFICHE

Template

Versies		
Versie	Datum	Status
V0	22/09/2021	Interne draft
V1	22/09/2021	Externe draft / definitieve versie

Projectteam	
Functie	*Naam*
Projectleider	Bénédicte Cleda
Business Unit Manager	Toon Moeskops
Kwaliteitscontrole	Anouk Van der Kelen
General Director	Patrick Hambach

DEEL 2 PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

Deze archeologienota kwam tot stand in opdracht van de initiatiefnemer wegens de aanvraag van een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen. De initiatiefnemer wenst een nieuw ziekenhuis te bouwen in het kader van de herontwikkeling van de CAT-site te Vilvoorde. De geplande toekomstige werken worden beschouwd als een ingreep in de bodem verspreid over het gehele studiegebied.

Voor het studiegebied kan worden gesteld dat er een laag potentieel tot kennisvermeerdering is.

Dit baseren wij op:

1. Uit het historisch, archeologisch en landschappelijk onderzoek (hst. 3 en 4) blijkt dat het projectgebied gelegen is in Vilvoorde. Het terrein was vroeger drassig gebied en is in de valleien van de Trawoolbeek en de Zenne gelegen. De verwachte bodemtypes ter hoogte van het projectgebied zijn OB en natte (klei)gronden. Het studiegebied is buiten de historische stadskern van Vilvoorde die tot de middeleeuwen opklimt, gelegen. In de iets ruimere omgeving komen voornamelijk vindplaatsen uit de metaaltijden, Romeinse tijd en middeleeuwen voor.

2. De toekomstige werken binnen het projectgebied bestaan uit de bouw van een nieuw ziekenhuis met parking en groenzone. Een deel van het ziekenhuis zal onderkelderd worden. Het gebouw komt hoger te liggen (15,5 m TAW) dan het huidige maaiveld (13,7 mTAW). De diepte van de ontgraving ter hoogte van de kelder en het logistieke platform zal 5,5m lager dan de nulpas zijn, m.a.w. 10m TAW (dit is dus 3m onder het huidige maaiveld). Voor de bouwzones die naast de kelder liggen wordt er rekening gehouden met een vrije diepte van 2m onder de nulpas, m.a.w. 13,5m TAW. Dit houdt in dat er geen onmiddellijke ontgraving zal zijn, want dit niveau is hoger dan het huidige maaiveld. Enkel de kelder en de funderingen, waarvan de ontgravingen nog ongekend zijn, zullen dus verstoring veroorzaken van het bodemarchief. Uit boringen uitgevoerd op de CAT-site door SGS Geologica in 2002, bleek er op percelen 86A/98L een puinpakket van 2,5-4m diep aanwezig te zijn, waardoor de uitgravingen in het puinpakket zouden plaatsvinden.

3. Cartografische bronnen wijzen op de ingebruikname van het studiegebied en de directe omgeving vanaf de jaren ‘70 van de 20ste eeuw door de Renaultsite van Vilvoorde. Het studiegebied ligt binnen een zone (CAT-site) die in de afgelopen decennia meermaals het onderwerp was van milieu- en bodemstudies. Deze studies hebben aangetoond dat het terrein aanvankelijk moerasgebied was dat vervolgens met puin werd opgehoogd. In de tweede helft van de 20ste eeuw werden er meerdere stortplaatsen uitgebaat op het terrein. De ophoging met puin en de stortplaatsen hebben voor een complexe verontreiniging gezorgd waaraan mogelijke humane risico’s en risico’s op verdere verspreiding gekoppeld zijn. Op basis van een siteonderzoek door Envirosoil uit 2015 bleek dat een bodemsanering zich opdrong om de site te kunnen herontwikkelen en onder andere een ziekenhuis te kunnen bouwen.

Hoewel de geplande kelder en funderingen een verstoring in de bodem met zich meebrengen, is archeologisch onderzoek op het terrein niet te verantwoorden omwille van de gezondheids- en veiligheidsrisico’s die de complexe verontreiniging met zich meebrengt. Bovendien lag het studiegebied tot vorige eeuw in een moeras waardoor het een onaantrekkelijke locatie voor menselijke bewoning was. Bijgevolg is het potentieel op kennisvermeerdering laag. Op basis van deze argumenten adviseren wij **vrijgave** voor de betrokken percelen.